

Leonardo pályázat
Beszámoló a szakmai gyakorlatról

Finnország

Hämeenlinna

Készítette:

Kocsis Krisztina

Küldő intézmény:

SzSzkSz Kossuth Zsuzsanna Egészségügyi
és Könnyűipari Tagintézménye
Szeged

Fogadó intézmény:

Tavastia Vocational College
Hämeenlinna

„ Mi jut vajon eszébe az olvasónak Finnországról? Hogy fönn északon fekszik? Ez így is van-meg nem is. Finnország a 70. északi szélességi körig nyúlik fel, de már a 60.-nál kezdődik és még csak el sem ér az északi Jeges-tengerig. Hogy hideg volna az éghajlat? A Golf-áramlat egész Finnországot remekül melegíti, akár valami hatalmas távfűtőmű. Az ország déli részén néha melegebb a nyár, mint Németországban.

Mit szoktak még mondani? Azt, hogy a „világ végén” van. Egyáltalán nem igaz. A finnek már korán gondoskodtak róla, hogy gyors hajójáratok kössék össze az országot Közép-Európával. Ezen kívül csaknem 40 légitársaságnak járnak gépei Helsinkibe. De ha egyszer megérkezünk, és a hegyi kunyhó teraszán ülve nézzük a havas tájat, akkor persze valóban mindentől nagyon távol vagyunk.

Mások azt kifogásolják, hogy Finnország „csak” természettel szolgál, mással nem. Erre azt válaszolhatjuk (nagy meglepetést okozva vele), hogy Finnország gazdasági tekintetben a világ legjelentősebb 15 országa közé tartozik. És ezt nem csak a fakitermelésnek és az idegenforgalomnak köszönheti az ország. Kiemelkedő szerepet játszik a finn formatervezés. ”

(Részlet: Roland Birkhol Finnországról szóló útikönyvéből)

0. hét

Utazásunk 2012. január 25-én vette kezdetét. A szerencsés megérkezésünket követő napok a kollégiumban való berendezkedéssel, az iskola megismerésével és a helyi boltok feltérképezésével teltek.

A kollégiumi környezet igen tetszetős volt számomra, ugyanis kellemes környezet van kialakítva a tanulók részére.

A szobák jól felszereltek és két ember számára megfelelő volt a tér nagysága is. Az épületen belül több konyha, tévészoa és szabadidő szoba van kialakítva. Különösen nagyra értékeltük az alagsorokban található szaunát és általunk sűrűn igénybe vett konditermet is.

Az iskolában mindenki szívélyesen fogadott minket, megismerkedtünk Maritával, a programszervező tanárnővel és még néhány gyakorlati oktatóval.

Az első három napot azzal töltöttük, hogy megismerkedtünk azzal a környezettel, ahol egy hónapot fogunk eltölteni.

Szabadidős programok:

Az első péntek délutánunkon Marita elvitt minket városnézésre, megnéztük a nyári olimpiai parkot, s meglepetésként elvittek minket a Vanajan Linna nevezetű kastélyszállóba, ahol egy magyar származású úriember vezeti a szálloda recepciós részlegét. Vendégül láttak minket, s egy csésze kellemes, meleg tea mellett taglaltuk az Ő és a szálló közös múltját, ahol később körbevezetett. A szállodából eső kilátás, a szobák, a környezet, minden fantasztikusan néz ki. Másnap megbeszélte időpontban találkoztunk a gyakorlatvezető tanárnőnkkel. Kocsiba ültünk, amit az iskola biztosított számunkra s körbejártuk a környékbeli bolhapiacokat. Nagyon érdekesnek találtam, ugyanis mind nagyobb gyárépületben, illetve raktárhelyiségben volt, s igazából nem mondhatnánk sem használtáru kereskedésnek, sem pedig bolhapiacnak. Inkább a kettő átmenete.

Vasárnap szintén egyeztetett időpontban útnak indultunk a hämeenlinnai buszpályaudvarra, hogy meglátogassuk a finn fővárost, Helsinkit. Kísérő tanárainkkal, Puskás Enikővel és Cseh Ferencnével körbebarangoltuk a belvárost, s megszemléltünk pár híresebb épületet is.

1.teljes hét

Az első hetet többnyire a varrodában töltöttük, ahol megismertük gyakorlati oktatónk, Peivit. Ezen a héten lakástextíliákat készítettünk (párnahuzatokat, kenyér takarót, dekortárgyakat), valamint lehetőségünk nyílt kipróbálni a nemezést is.

Az iskola szakmai felszereltsége és színvonala már az első pillanatoktól kezdve nagyon tetszett nekem. Lényegesen jobbák a lehetőségek és a körülmények a diákok számára, mint itthon. Az ipari gépek mind minőségben, mind technikailag jól használhatóak voltak. Az osztálytermek szellősek, világosak voltak, és mindenki kényelmesen elfért. Még ezen az első héten körbevezettek minket az iskolában, bemutattak nekünk pár szakmai ágazatot az iskolán belül. Tudni kell, hogy az iskolának 43 képzése van, s körülbelül 2300 diákot oktatnak, tehát joggal nevezhetnénk iskolakomplexumnak.

Az étkezésekkel nem volt különösebb gondunk, hiszen az iskola biztosította nekünk az ebédet, melyet iskola menzáján kaptunk.

Szabadidős programok:

A héten megismerkedtünk az iskola egyik tanulóival, akinek személye közvetlenebb, mint az átlag diákoké. Készségesen felajánlotta nekünk, hogy körbekalauzolna minket Tamperében, mely Finnország harmadik legnagyobb városa, s nem messze fekszik Hämeenlinnától.

Mivel Ő ott lakik, ezért nem volt számára gond a helyismeret.

Aznap nagyon hideg volt (kb.: -26C), ráadásként még a szél is fújt, de maga az utazás nagy élmény volt, amit a hideg sem ronthatott el. Másnap Gabival kitakarítottunk, mostunk, főztünk, majd megebédeltünk. Ezt a napot többnyire feltöltődéssel és relaxálással töltöttük, ugyanis az előző nap hidege igencsak kiszívta belőlünk az energiát.

2. hét

Nekiláttunk a pályázati feladataink elkészítésének, melynek témája a finnországi tavasz.

Minden nap a szakmai gyakorlat termeiben töltöttük az időt, hiszen nagyon jól kiismertük magunkat már. Ezekben a napokban sokat terveztünk, rajzoltunk, szabtuk, s varrtunk.

Mindenkinek sikerült elkészítenie és kiviteleznie az általa megálmodott ruhadarabokat.

Szerencsére a bennem felmerülő szakmai kérdésekkel kapcsolatosan nyugodt szívvel fordulhattam társaimhoz és a tanárokhoz.

Szabadidős programok:

Szombaton kitararítottuk a szobánkat, kimostunk, s ebédet készítettünk. Délután tettünk egy kis sétát a környékben. Másnap a feladataink dokumentációjának elkészítésével foglalatostkodtunk. Bizonyos szempontokból ez a hétvége pihenősebbre sikerült.

3. hét

Ezen a héten főként a varrodában dolgoztunk. A szakmai programot figyelembe véve választhattunk, hogy ki mit szeretne varrni: volt, aki fűzőt, volt, aki saját magának készített fűzőt.

Én személy szerint egy dresszt, valamint utazótáskákra való adatkártyát és még pár apróbb ajándéknak valót készítettem, amiket az iskola által kölcsönkapott hobbikönyvek segítségével tudtam elkészíteni. Egyik nap részt vettünk a végzős diákok bolondballagásán, ahol jelmezeket öltöttek magukra és nagy teherautókról cukorkákat dobáltak szét a város központjában. Nagyon vidám és mulatságos esemény volt.

A hét vége felé az egyik gyakorlati oktató felajánlotta nekünk, ha van kedvünk, menjünk el velük egy kisebb fajta gyárlátogatásra. Nem tanakodtunk rajta sokáig, természetesen elmentünk. Úgy gondoltuk, szakmai szempontból is érdekes lehet látni, hogyan működnek itt a vállalkozások. Nagyon meglepődtem a gyár nagyságán, illetve az alkalmazottak létszámán, ugyanis 7 tervezőre volt 2-3 varrónő, plusz ha sok a megrendelés, akkor felvesznek még pár kisegítő munkást. A vezetőtől még sok érdekes információt hallottunk.

Szabadidős programok:

Szombaton a gyakorlati oktatónk elvitt minket Helsinkibe, s megmutatott nekünk pár kisebb boltot, melyeket, úgy vélte, érdemes látnunk.

Arra kellett ráébrednem, hogy a finnek nagyon szeretik az egyedi tervezésű és kézzel készített ruhadarabokat, kiegészítőket, egyéb mütyürkéket, s ez megmutatkozik a lakáskultúrájukban is.

Az utolsó közös finnországi vasárnapunkon tettünk egy hatalmas sétát a hämeenlinnai várhoz, s körbe jártuk a környékét.

4. hét

Az utolsó hét nagyon gyorsan eltelt. Sokat szervezkedtünk a hazautazásunkkal kapcsolatosan, ugyanis a légitársaságunk csődbe ment.

Marita nagyon sokat segített nekünk az utazás részleteinek az összehangolásában.

Mikor kiderült, hogy valószínűleg hajóval fogunk Stockholmba menni, s onnan még pár óra busz út vár ránk a reptérig, ami 150 km-re volt a svéd fővárostól, akkor kicsit előtört az izgalom, de igazából tudtam, hogy semmi gond nem lehet, hiszen ott vagyunk egymásnak, és úgys feltaláljuk magunkat. Természetesen ez így is lett.

Viszont még hétfőn estére megbeszéltünk egy találkozót Pummer Andrással, a kastélyszálló fő recepciósával, s meghívott minket egy vacsorára a szállodájukba.

A szálloda könyvtárában volt megterítve, a kandallóval szemben egy hatalmas asztalon. Egyszerűen gyönyörű volt. Az ételek kifogástalanul ízletesek voltak, s a vacsora elfogyasztása közben faggattuk Andrást a kinti életéről. Nagyon nagy élmény volt ez az este. Ezen hét többi napja csak úgy elszállt. Búcsúzkodtunk, készülődtünk, s pakoltunk.

Hazaút:

Csütörtökön délelőtt még bementünk az iskolába, hogy búcsút vegyünk a tanároktól és Krisitől (Ő volt a kedves vendéglátó finn diák). Délután kettő órakor indult a buszunk Helsinki kikötőjébe. A hajót nem lehetett eltéveszteni, s semmi fennakadás nem volt a hajóutunkat tekintve. Nagyon jó volt az a pár órahossza a hajón, habár az alvással voltak kisebb gondjaim, ami a ringatózást illeti. Másnap délelőtt tíz óra tájban lehorgonyoztunk Stockholmban.

A kikötőben buszra szálltunk, ami elvitt minket a város központi buszpályaudvaráig. Körülbelül 10 perc volt az út. A pályaudvaron eligazítást kértünk, s észre sem vettük, hogy már állunk a sorban a reptéri járáshoz. Útközben kaptunk egy nagyon kicsi ízelítőt Svédország tájairól. Ez az út másfél óráig tartott, s a reptér, ahová megérkeztünk nagyon kicsi volt. Sajnos a csomagjaink túllépték a megengedett súlyhatárt, ezért meg kellett válnunk pár kevésbé lényeges és fontos tulajdonunktól.

Lényegében mondhatnám, hogy kalandosra sikeredett a haza utunk. De ez így volt tökéletes.

Összegzés:

Nagyon jól éreztük magunkat ez alatt a négy hét alatt, és én személy szerint eddig még nem éreztem magam ilyen szabadnak, önfeledtnek és önállóknak egyszerre. Nagyon jól kijöttünk egymással, ami tovább fokozta a hangulatot a kintlétünk során. Nagyon fontos, hogy olyan társaimmal juthattam ki, akikre tudom, mindig számíthatok, és akik önzetlenül és készségesen segítenek nekem, bármiről is legyen szó.

Szakmailag is csak előnyünkre vált ez a gyakorlati idő. Sokat fejlődtünk, s a már meglévő szakmai tudásunkat is jól ki tudtuk használni és kamatoztatni tudtuk.

Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy részt vehettem ebben az élményekben gazdag fantasztikus gyakorlati úton!

Felejthetetlen élményekkel gazdagodtunk, s egymással való kapcsolatunk azóta is töretlen.

Végezetül annyit tanácsolnék a leendő kiutazóknak:

Mint azt már előttünk oly sokan megírták, és megmondták, tényleg nem érdemes sok holmit vinni. Viszont feltétlenül gondolkozzatok el, hogy olyan nadrágokat és cipőket vigyetek magatokkal, ami alá tudtok még felvenni pár réteget és ne ázzon át egyhamar.

Ha játszós típusok vagytok és be tudtok szerezni valahonnan pár play station játékot, nyugodtan vigyetek, mert az ottani választék elég szegényes, valamint filmeket is csomagoljatok magatokkal.

Amire egyáltalán nincs szükségetek az 10 db zacskós leves. ☺

Kocsis Krisztina